

Donderdag 13 december 1917 – ochtendeditie

Onze vertegenwoordiging te Brussel.

Een medewerker schrijft ons:

De benoeming van een nieuwe gezant in de Verenigde Staten en de wijze, waarop onze regering daarbij getoond heeft beslist een nieuwe, frisse koers in te willen slaan, hebben in ons land in brede kring bijval gevonden.

Hoeveel te meer hoop echter hebben deze feiten opgewekt bij de sedert nu meer dan drie jaar in bezet België levende landgenoten, die bij hun ondankbaar bestaan – dubbel ondankbaar, omdat de grote moeilijkheden, waaronder zij gedwongen zijn te leven, in het vaderland dikwijls worden onderschat – tot steun in deze voor hen zo kommervolle tijden als vertegenwoordiger van een land en verdediger van hun rechten wisten op een jong, ervaren diplomaat te kunnen bouwen. Wij Nederlanders in België weten door een ondervinding van meer dan drie oorlogsjaren wat het wil zeggen vertegenwoordigd en verdedigd te worden door een diplomaat van de moderne tijd; welke niet te onderschatten voordelen dit inhoudt, beseffen wij allen, doordat we er bijna dagelijks de bewijzen van voor ogen zien.

Want iemand als van Vollenhoven, doortastend diplomaat, niet bedorven door sleur of traditie, zelf in voortdurend contact blijvend, zowel met zijn landgenoten individueel, als met de organen, door de Nederlanders in België geschapen, steunt direct en indirect de Nederlandse zaak op doeltreffende wijze.

Direct, door een hechte band te slaan rond alle landgenoten, arm en rijk, hoog en laag, door aldus het solidariteitsgevoel, in teveel Nederlandse kolonies in den vreemde maar al te dikwijls geheel

afgesleten, te versterken; direct nog, door steeds onmiddellijk voor waarlijk Nederlandse belangen op de bres te treden, door hulp en bescherming te verlenen, als het persoonlijke of handelsbelangen geldt, bij de zo talrijke opeisingen en in honderd andere gevallen meer, waar de door hem vertegenwoordigde belangen in het gedrang dreigen te geraken.

Indirect steunt van Vollenhoven evenwel op een wijze, waarop in het vaderland wellicht nog niet voldoende de aandacht werd gevestigd, het belang van ons land. Hij doet dit door zorgvuldig een open oog te houden op de banden, die België en Nederland, als op elkaar aangewezen buurstaten, steeds zullen binden. Deze banden, een nu wel heel tere plant, waarvan het leven slechts door wederzijdse sympathie en begrip (nu helaas dikwijls ver te zoeken) kan gedijen, maar waarvan de voorspoedige bloei toch van zo onschatbaar gewicht zou blijken voor de toekomst van beide landen, het onze niet in de laatste plaats. Talloos zijn hier de moeilijkheden, waaraan eerst na de vrede volledige openbaarheid zal mogen worden gegeven, maar ook hier weet van Vollenhoven op het juiste ogenblik zijn kennis en invloed aan te wenden, om verkeerde, hatelijke mededelingen of voorstellingen, die, doorziekend, de betrekkingen tussen beide landen voor jaren zouden vergiftigen, te ontzenuwen. Zijn beschermheerschap van de Spaans-Nederlandse commissie geven hem grote macht, om er voor te kunnen waken, dat de zorgen voor het dagelijks brood hier niet nog nijpender vormen aannemen, dat oogst en veestapel ten bate van de burgerlijke bevolking alleen blijven aangewend, terwijl ook bij veroordelingen en andere moeilijkheden zijn tussenkomst menigeen een redding uit de nood bracht. Dat zijn werk op prijs wordt gesteld, bewijzen wel de vele huldebetuigingen, portretten, medailles en andere herinneringen, hem van Belgische zijde verleend.

En om dit alles verheugen we ons, dat met de oude sleur gebroken lijkt, want zodoende zou, na de oorlog, als juist het moeilijke werk van het weer aanknopen der afgesneden betrekkingen ter hand zou moeten worden genomen, te Brussel een man gehandhaafd kunnen blijven, door jarenlange ondervinding ter plaatse zo doorkneed, dat zijn heengaan een zeer zware fout tegen het welbegrepen landsbelang zou betekenen.

Londen, 12 december. Officieel avondbericht: het vijandelijk geschut was overdag bedrijvig in de nabijheid van Mesen.

Donderdag 13 december 1917 – avondeditie

Berlijn, 13 december. Officieel: Legergroep Rupprecht: van Diksmuide tot aan de Leie en ten zuiden van de Scarpe tijdelijk versterkte artillerieactie.